

Arrest

nr. 237 286 van 22 juni 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CHARPENTIER
Rue de la Résistance 15
4500 HUY**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 26 december 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 november 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van 2 december 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. CHARPENTIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. DE WILDE, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 18 oktober 2017 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in. Op 29 april 2019 weigert het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 20 september 2019 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.3. Met arrest nr. 226 555 van 24 september 2019 weigert de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan de verzoekende partij.

1.4. Op 19 november 2019 verklaart de verwerende partij de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.5. Op 2 december 2019 geeft de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten aan de eerste verzoekende partij. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in een enig middel *“de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, evenals de beginselen van behoorlijk bestuur, van zorgvuldigheid en voorzorg.”* aan.

2.2. De eerste bestreden beslissing steunt op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en verwijst naar het medisch advies van 14 november 2019 waarbij de ambtenaar-geneesheer de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de zorgen en de opvolging onderzoekt ten aanzien van China.

Ter terechtzitting wijst de Raad op het gestelde in arrest nr. 226 555 van 24 september 2019 waarbij de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan de verzoekende partij. De Raad komt na een grondig onderzoek veelvuldig tot de conclusie dat verzoeker de Kazachse nationaliteit bezit en niet de Chinese. Dit besluit wordt op overtuigende wijze aangetoond door de verwijzing naar een aantal duidelijke passages uit voornoemd arrest:

“Verzoekers leggen geen enkel authentiek Chinees (identiteits)document neer. Zoals onder blijkt zijn hun verklaringen over het al dan niet bezitten van dergelijke stukken incoherent. De Raad stelt echter vast dat verzoekers wél beschikten over Kazachse paspoorten op hun naam. Aldus wat ook het bezit van de eventuele - maar niet aangetoonde - Chinese nationaliteit van verzoekende partijen is, dient te worden vastgesteld dat verzoekers de Kazachse nationaliteit bezitten. De formulieren voor hun visumaanvraag, het huwelijksattest, de attesten van hun werkgevers en de bankattesten bevestigen de Kazachse nationaliteit van verzoekers.”

“De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekers de asielinstanties geen Kazachse paspoorten (of fotokopieën ervan) neerleggen. De Tsjechische ambassade te Astana, Kazachstan, heeft alleszins gemeend dat de documenten die werden voorgelegd voor de visumaanvraag, waaronder de Kazachse paspoorten en de stukken bij de visumaanvraag, geldig waren. De Raad ziet niet in waarom getwijfeld dient te worden aan het oordeel van een ambassade ter plaatse in Kazachstan, die bekend is met de paspoorten van de Kazachse burgers en de documenten die nodig zijn voor het verkrijgen van een visum.”

“Zoals vastgesteld leggen verzoekers geen enkel origineel stuk voor ter staving van hun Chinese nationaliteit.”

“Gelet op het gebrek aan originele Chinese (identiteits)documenten, hun wisselende verklaringen hieromtrent en het feit dat er enkel Kazachse (identiteits)documenten voorliggen waarvan de authenticiteit niet betwist wordt, stelt de Raad vast dat verzoekers de Kazachse nationaliteit bezitten. Dat verzoekers hun Kazachse nationaliteit blijven ontkennen terwijl de bewijzen van het tegendeel voorliggen, kan slechts gezien worden als het moedwillig vasthouden aan valse, bedrieglijke verklaringen. Het misleidende karakter van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal doet afbreuk aan hun algehele geloofwaardigheid. Het wijst er verder op dat ze meenden dat hun ware identiteit en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming.”

“Gelet op het feit dat verzoekers de door hen beweerde herkomst uit China niet aantonen en zij de Kazachse nationaliteit hebben, maken ze evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in China.”

Uit de debatten blijkt dat de advocaat van verzoeker voorgaande vaststellingen niet betwist. Ook dient erop te worden gewezen dat verzoeker geen cassatieberoep heeft ingediend tegen meergenoemd arrest nr. 226 555 van 24 september 2019, zodat het arrest in kracht van gewijsde is gegaan.

De Raad kan derhalve niet anders dan rekening houden met de vaststelling dat verzoeker de Kazachse nationaliteit heeft en besluiten dat verzoeker geen belang heeft bij het middel waarbij het hele betoog stoelt op verzoekers valse voorwendsel dat hij de Chinese nationaliteit zou hebben.

Uit de debatten blijkt nog dat de advocaat van verzoeker het eens is met de suggestie dat als verzoeker verblijfsrecht wenst te verkrijgen op medische gronden hij een nieuwe aanvraag dient in te dienen onder zijn juiste nationaliteit.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC